

tekeli tudi nemški govor iz ust petošolca. Občno hvala zasluži pa gospod Jože Geržetič, ki nam je v hervatskem materinskem jeziku posebno dobro, krepko in ginljivo imenitne dela naših prednikov in posebno dobrovolniške pesnike preštel. Milo se je prijel serca vsakega poslušavca hvale vredni govor. — Serčno nas je veselilo slišati od slovenskih govorov v Celji in v Novem mestu, ktere so imeli za domovino vneti učenci. Pa zvedi, častiti bravec, da tudi mi nismo v tem obziru zadnji. — Po dokončanih govorih v treh jezikih so razdelili gosp. grof darila marljivim učencem. Slovesnost so dokončali gosp. Mihič, katehet nižje gimnazije; zahvalili so se namreč v laškem jeziku milostljivemu Cesarju, da tako modro skerbijo za povzdigo šol in omiko naroda. Trikratni „živio-klici“ in cesarska pesem so sklenili slovesnost. Bilc.

Iz Zgonika na Krasu 30. avg. M. M. Velika suša tudi nas že več časa hudo tare. Grozdje je ostalo drobno, jagode so ko grah, otave ni še nič, suhi travniki nam terde rebra kažejo. Včeraj smo, Bogu hvala, dobili enmalo dežja, pa le toliko, da se je zrak nekoliko ohladil in tudi zemlja poverhi. Zadnja fruga nam slabo kaže; ajde je le polovica ocvelo; od repe ni še znamenja zapaziti; zelja je polovica ostalo in še to červi spodjedajo; sirka in fižola ne bomo še semena dobili, ker je velika suša vsega posušila; — da ob kratkem rečem, nič družega se tukaj ne sliši kakor zdihovanje: kako bomo živeli to leto!

Iz Ljubljane. 4. septembra. — Nj. c. k. Veličanstvo, Cesar, so blagovolili gosp. Francu Metelko-tu, profesorju slovenščine v Ljubljani o prestopu v zasluženi pokoj zlati križec s krono podeliti.

Novičar iz raznih krajev.

Dunajski časnik „Wien. Zeit.“ naznanja, da na predlog ministerstva za bogocastje in nauk so presv. Cesar za popravljanje dunajske velike cerkve sv. Štefana skozi 5 let, vsako leto 50.000 gold., dovolili, kateri se imajo iz državnega dnarja plačevati; zraven pa so tudi dovolili, da se sme družba osnovati po deželah našega cesarstva, ktera bo nabirala dobrovoljne doneske za gori omenjeni namen. — Železnice res krajšajo svet. Že beremo v dunajskih časnikih oznanila, da ribe, ki so včeraj še plavale v morji, so danes iz Tersta že na Dunaji na prodaj. — Govori se, da je avstrijska vlada bratom Rothschild-om dovolila, železnico iz Benetk naravnost v Terst napraviti. — Na Dunaji se, kakor časnik B. B. Z. piše, snuje družba, ktera misli s šoto (Torf) na debelo kupčevati. Posestniki šotnih zemljiš bojo zamogli kot deležniki ti družbi pristopiti in svojo šoto prodajati; pravijo, da bojo v ta namen velike zaloge šote in premoga na Dunaji napravili. — Že tolikrat oklicani pa zopet preklicani shod cesarja rusovskega in pa cesarja francozkega bo vendarle, kakor se sedaj za gotovo pripoveduje, 18. dan t. m. v Darmstadt-u. — Zakaj se je punt v Indii začel zoper Angleže, se vidi iz sledečega razglasa, ki so ga puntarji iz Delhi-a razposlali vsem Hindom in Muhamedancem. Razglas se glasi takole: „Znano je, da že več časa imajo Angleži hudobni namen, najpoprej véro cele hindostanske armade zatreti in ljudstvo po sili v kristjane spreobrniti. Zato smo se, samo zavolj svoje vére, z ljudstvom zedinili pokenčati od konca do kraja vse neverne (kristjane) in Delhiane zopet posaditi na stol vladarstva. Sto in sto kanon in mnogo bogastva je že našega. Zatega voljo se spodobi, da vsi, ki nočejo biti kristjani, si roke podajo in se zavežejo, podaviti vse, kar ni naše prave vére“. — Omenili smo zadnjič, da se je knez Gregor Ghika na svojem gradu, ki ga je še le kupil, vstrelil; dostavljamo danes le to, da knez Gregor Ghika je bil poprej „hospodar Moldavski“, in da ni še prav

znano, zakaj se je vstrelil. — Iz Rima se piše, da po ukaz Njih Vel. cesarja avstrijskega od tistega dne, ko bojo sv. Oče papež Bolonjo zapustili, je papeževa vlada odvezana od plačila, ki ga mora avstrijski vladi zato odrajtevat, da avstrijska armada poseda in varuje papeževe kraje: Bolonjo in Jankin. — Iz Jeruzalema se slišijo žalostne reči. Prebivavci turške in neturške vére so ločeni v dve sovražne stranki, huje kot pes in mačka, ktere ste vsaki hip pripravljene, si v lase skočiti; za vsako malo stvarco se stepejo, in čeravno hodijo patrola zmiraj semtertje, se vedno sliši, da so zdaj tu zdaj tam enega ranili ali ubili; še ženske proti ženskam so kakor hudi petelini. — Cesar Napoleon je 26. dan p. m. obiskal v Parizu delavšnico gosp. Grevet-a, kateri je našel mašino, ktere namen je, z električno močjo namesto sopara goniti vozove na železnici, barke na morji itd. Cesarju je zelo mar za to najdbo, ktera, če se poterdi, bo prihranila veliko stroškov, ker ne bo potrebovala kurjave, pa tudi manj prostora bo za to mašino treba kakor sedaj za mašine, v kterih se kuri. — V Erlavi na Ogerskem je bila 24. dan t. m. prečudna poroka: ženin je bil 25 let star, čedne postave, dobrih staršev, nevesta pa — 75 let stara vdova, ki je 50 let s svojim prvim možem živela in ima le okoli 4000 gold. premoženja. Silna množica ljudi je privrela že ob 6. uri zjutraj v škofijsko cerkev, da je slišala, kako je 25 let stari mladeneč svoji 75 let stari ženki zvestobo do smerti prisegal.

Vinski brat.

Povsod me poznajo,
Da vinski sem brat,
Me birtje štimajo,
Ker pijem ga rad.
Za mizo pri kaplji
Norčujem s prijatli,
Se rad veselim
In žejo gasim.

Naj svet se podavi,
Bojuje, mori,
Čez prag me ne spravi,
Ak' streha gorí.
Kdor rad se bojuje,
Se tud' obezuje,
Kdor z mečem vihrá,
Z življenjem igra.

Tri vedno še vžugam,
Ak' pride na to,
Jim péra porukam.
Jih zmanem s petó.
Kdor mene ongavlja,
Veliko zabavlja,
Če v pest ga dobím,
Mu rebra zdrobím.

Napolnjeni flaši
Se smejem glasno,
Le to me prestraši,
Ko vidi se dnó.
Serce mi upada,
Globoko me zbada,
Ker žeja me spet
Še bolj ko popred.

Kaj hočem početi?
Če žejen grem spat,
Utegnem umreti —
Življenja sem tat!
Na mizo še vina!
Da vtoni speklina,
Ki dušo mori,
Da se pogasi.

Prijatli! le pite,
Ponudite se!
Vi nič ne skerbite,
Jez plačam za vse!
Nikar ne hodite,
Le še ostanite:
Kdor žejo terpi,
Kar hoče, popí!

Je prazna mošnjica,
Saj upanje 'mam,
Naj boljšega pivca
Birt dene na tram.
On lahko zapiše,
Al težko se zbríše,
Ker ena je pet,
In štiri devet!

Glej! komaj se vležem,
Že Karlovc gorí,
Si čelo prevežem,
Kri grozno norí.
Sta žnabla ko skorje,
Poserkal bi morje;
Če v vercu bi b'lo,
Do kaplje bi šlo.

Ko zjutraj ustanem,
Potehtam mošnjo,
Si sam ne verjamem,
Jo gledam plašno.
Se tresem ko veja,
Ko ribo me žeja,
Zalijem z vodó
Si gerlo pustó.

Jez moram plačati,
Kar vém in ne vém,
Če kaj pričakvati
Na brado še smem.
Kako se vračuje,
Popito plačuje,
Vé, kdor je dolžan —
Nakredan na tram!

Vojteh Kurnik.